

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady 2012/739/CFSP [SZBP] o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii a o zrušení rozhodnutia 2011/782/SZBP (v znení zmien a doplnení) (ďalej len „rozhodnutie Rady“) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zrušil nariadenie Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 442/2011 (v znení zmien a doplnení) a/alebo vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 944/2012 z 15. októbra 2012 a/alebo vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1117/2012 z 29. novembra 2012, ktorým sa vykonáva článok 32 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (ďalej len „nariadenia Rady“), v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- zrušil rozhodnutie Rady obsiahnuté v jej liste z 30. novembra 2012 (ref. č. SGS12/013373) o tom, „že žalobca by mal byť naďalej zapísaný v zozname osôb a subjektov, ktoré sa nachádzajú v prílohách I a II rozhodnutia Rady 2012/739/CFSP [SZBP] a v prílohách II a IIa nariadenia Rady (EÚ) č. 36/2012...“ (ďalej len „rozhodnutie“),
- zaviazal Európsku úniu na náhradu škody spôsobenej žalobcovi a
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

Po prvé žalobca poukazuje na neexistenciu právneho základu pre reštriktívne opatrenia prijaté voči nemu a/alebo na zjavne nedostatočné posúdenie z dôvodu, že neexistuje nijaké racionálne spojenie medzi ním a subjektmi, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté Úniou, a to najmä tými, ktoré sú zodpovedné za násilné represie voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii.

Po druhé žalobca tvrdí, že neexistuje právny základ článku 24 rozhodnutia Rady 2012/739/CFSP [SZBP], ktorým sa mu má zabrániť vo vstupe na územia členských štátov alebo v prechode cez ne na základe žalobcových práv ako občana Únie podľa článku 20 ods. písm. a) ZFEÚ a článku 21 ZFEÚ a smernice 2004/38/ES.

Po tretie rozhodnutie Rady a nariadenia Rady porušujú žalobcove základné práva tak, ako sú chránené Chartou základných práv Európskej únie a/alebo Európskym dohovorom o ľudských právach, vrátane žalobcových práv na ľudskú dôstojnosť, riadnu

správu vecí verejných, účinný opravný prostriedok a spravodlivé súdne konanie, prezumpciu neviny a obhajobu, rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie, slobody podnikania a práva vlastníť majetok.

Žaloba podaná 28. decembra 2012 — Matrix Energetics International/ÚHVT (MATRIX ENERGETICS)

(Vec T-573/12)

(2013/C 63/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Matrix Energetics International, Inc. (Lynnwood, Spojené štáty) (v zastúpení: R. Böhm, lawyer)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 25. októbra 2012 vo veci R 56/2012-4,
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „MATRIX ENERGETICS“ pre služby zaradené do triedy 41 — medzinárodný zápis č. W 995 247.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: odmietnutie ochrany medzinárodného zápisu v Európskej únii.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 30. decembra 2012 — Komisia/Siemens

(Vec T-579/12)

(2013/C 63/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Siemens AG (Mníchov, Nemecko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd

- zaviazal Siemens AG zaplatiť žalobkyni 671 234 eur s úrokmi vo výške 5 % nad základnou úrokovou sadzbou od podania žaloby v zmysle § 247 BGB,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza, že má na základe zmluvy uzatvorenej so žalovanou právo požadovať náhradu škody za dodatočné výdavky vyplývajúce z oneskoreného späťvzatia poskytnutých materiálov. Takáto náhrada škody sa má zaplatiť aj podľa nemeckého práva uplatniteľného na túto zmluvu, presnejšie podľa § 304, ako aj podľa § 280 a § 286 BGB.